

Отже, підсумовуючи усе вищесказане, можна стверджувати, що центри місцевої активності на базі закладів культури є реальним механізмом об'єднання активних, творчих людей, які орієнтовані на ідеали громадянського суспільства, на демократизацію всіх сфер соціального життя місцевої громади та на перетворення будинків культури у просвітницькі та культурні центри.

Список використаних джерел:

1. Абрамов Л.К. Будинок культури – платформа для центру місцевої активності / Л.К. Абрамов, Т.В. Азарова // Громадянське суспільство. – 2011. – № 1(15).
2. Абрамов Л.К. Центр місцевої активності для розвитку громади / Л. Абрамов, Т. Азарова. – Кіровоград: ІСКМ, 2012. – 144 с.
3. Абрамов Л.К. Центр місцевої активності на базі будинку культури: методологія та технологія розвитку територіальної громади / Л. Абрамов, Т. Азарова. – Кіровоград: ІСКМ, 2010. – 116 с.

Пастушенко Ю.В.

студентка,

Київський національний університет культури і мистецтв

ФЕСТИВАЛЬ ЯК ЯВИЩЕ КУЛЬТУРИ

Фестиваль – це масове свято, на якому показують досягнення певного виду мистецтва; показ, огляд досягнень якого-небудь виду мистецтва [4]. Фестиваль набув широкого поширення на теренах України вже від перших років самобутності. Популяризація мистецьких форумів дала змогу соціуму дізнатися більше інформації про культурне середовище, в якому він перебуває, протиставляти рівень українських мистецьких заходів світовим [1].

Функції, які раніше виконували пленуми, з'їзди, декади і огляди творчості композиторів, тепер частково перейшли на фестивалі і окремі проекти [2, с. 80].

Актуальність дослідження полягає в тому, що фестивалі різних видів мистецтв володіють великим соціальним і власне економічним потенціалом, завдяки чого можуть приносити вигоду як своїм організаторам, а й цілим регіонам. Серед багатьох видів фестивалів, мабуть, найбільш поширеними у сучасному світі є саме музичні. В Києві щорічно відбуваються десятки різних музичних фестивалів, які відрізняються один від одного місцями проведення, різною унікальною музикою й головне – незабутніми емоціями, які запам'ятовуються на довгий час.

Мета дослідження: розглянути фестиваль як явище культури.

Найбільш значимі аналізи фестивального руху можна відзначити у М. Черкашиної-Губаренко, О. Голика, О. Керц, Н. Зражевської, Л. Мельник, О. Ущипівської, З. Рось, С. Чернецької, К. Давидовського, С. Пташенко та ін.

Вже перші конкурсні фестивалі почали міцно зв'язуватись із шоу-бізнесом та комерційними партнерами, що почало привертати увагу не лише конкурсантів та глядачів, але й продюсерів, режисерів та зірок різного рангу.

Фестивалі почали набувати неабиякої популярності одразу. Сьогодні можна налічувати різні музичні фестивалі від великих до малих: «Країна мрій», «Рок Булава», «Файне місто», «Carpathian Alliance», «Бандерштат», «Woodstock Ukraine», «ЗАХІД festival» та інші.

Особливістю фестивалів є те, що частина з них є безкоштовними і всі охочі можуть стати свідками того чи іншого дійства. Сучасні українці не залишаються осторонь і з кожним роком у фестивального руху стає все більше прихильників. Переважна частина відвідувачів музичних фестивалів на теренах України її громадяни, але певний відсоток гостей – іноземці. Найбільш популярним через іноземних гостей є міжнародний фестиваль «Країна мрій», засновником якого в 2004 році став Олег Скрипка.

Ефективність фестивалю залежить від трьох аспектів: фінансування, організації та рівня вмінь учасників. Чим вищі ці показники, тим більша популярність мистецького форуму. Виходячи з цього, можемо зробити висновок, що сучасні ЗМК покликані не лише інформувати своїх читачів про такі вагомні культурні події, як фестиваль, а й свого роду створювати цим мистецьким заходам імідж, постійно опубліковуючи інформацію про них [1].

Подібні заходи не минають без уваги мас-медіа, тому щороку кожен фестиваль намагається зробити щось відмінне, покращитись, привернути все більше нових людей та конкурсантів. Сьогодні молоді групи та вокалісти намагаються здобути більшої популярності і однією з таких можливостей є участь у фестивалі. Тому існування такого виду організації мистецтва є доцільним у сучасному світі та культурі.

Проте, варто зауважити, що інформаційний простір не завжди є конкретизованим і шукач може просто загубитися серед безлічі статей, оголошень та реклами. Тому, наразі, йому на допомогу стають такі інтернет-ресурси як Facebook, Twitter, Youtube та інші. Вони дають змогу швидко віднайти необхідну інформацію та дозволяють засвоїти її не лише візуально, але й дають можливість послухати чи подивитися записи минулих подібних фестивалів.

Одразу після отримання незалежності в Україні оновилися концепція фестивалю. Головною ознакою стала орієнтація святкових дійств на фольклорну спадщину і поєднання різних видів мистецтва. За таких умов в Острозі з'явився етнофестиваль «Галас» [3, с. 135], у Миколаєві – «Дивограй», в Кіровограді – «Провесінь», в Кривому Розі – «Україна моя», в Білопідлі – «Веселі музики», в Ялті – «Дзвени, бандуро», в Рівному – «З народного джерела».

Щороку в Україні проводиться більше 50 різних музичних фестивалів регіонального, всеукраїнського та міжнародного рівнів, з-поміж яких вагоме місце мають і аматорські фольклорні фестивалі, наприклад: «Лемківська ватра».

Отже, сьогодні Україна переживає захопленість фестивалями. Активна співпраця організаторів з джерелами масової інформації та учасниками відповідних культурних заходів не минає безслідно і щороку все більше людей мають змогу долучитися до того чи іншого фестивалю у відповідній формі. А однією з головних проблем популяризації цієї культурної гілки стає недостатня проінформованість населення, часто незначна реклама та некомерційність.

Список використаних джерел:

1. ВІСНИК ЛЬВІВ. УН-ТУ, Серія журн. 2013. Вип. 38. С. 127-133.
2. Черкашина-Губаренко М. Українська музика в сучасному медіа просторі: фрагменти і коментарі / М. Черкашина-Губаренко // Мистецтвознавство України: зб. наук. пр. – К., 2009. – Вип. 10. – С. 79-83.
3. Скорода Ю.В. проектний менеджмент в контексті реалізації регіональних соціальних проектів в Україні: специфіка та перспективи (з досвіду реалізації Фестивалю етнічної культури «Галас-2008» у Рівненській області) / Ю.В. Скорода // Наук. зап. Нац. ун-ту «Острозька академія». Серія : Культура і соціальні комунікації. – Острог, 2010. – Вип. 2. – С. 132-138.
4. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/festyvalj>

Потопальська К.І.

магістрант,

Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва

**СЮЖЕТНИЙ ЦИРКОВИЙ НОМЕР «ЖАННА Д'АРК»
ЯК ЕКСПЕРИМЕНТ У ЖАНРІ ПОВІТРЯНОЇ ГІМНАСТИКИ
НА ПОЛОТНАХ**

Повітряна гімнастика – це один з найкрасивіших жанрів циркової гімнастики, нині існуючих у просторі циркового мистецтва. Вона включає вправи, що виконуються одним або групою артистів на різних реквізитах (полотнах, ремнях, бамбуці, рамці, трапеціях, петлях, кільцях тощо). Цирк – це не спорт, він має на меті передусім створення приголомшливого видовища. А повітряна гімнастика саме і є одним з найкрасивіших видовищ циркового світу. І гімнастика на полотнах якнайкраще відповідає вимогам до створення дійства, як запам'ятись глядачеві, викликати у нього подив і захват. Для цього ставляться номери, які сприяють виникненню у публіки задоволення та інтересу не тільки до набору трюків, з яких складається будь-який цирковий номер як з основних елементів, але і сюжетні, тематичні номери, що побудовані за певними законами драматургії, мають сюжетну лінію та цікаву концепцію. Одним з таких номерів, що виконується у жанрі повітряної гімнастики на полотнах, є номер «Жанна Д'Арк», режисера-постановника М. В. Баранова, поставлений у майстерні Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтв три роки тому (виконавець – К. Потопальська). Номер має сюжетну канву, пов'язану з героїчними днями історії Франції. Ці події з життя французької держави та Орлеанської Діви мають динамічний розвиток, драматизм у своїй основі, що гарно корелюється з драматургією циркового номеру, його зовнішньою естетикою.

Режисером при активній участі артистки було обрано відповідний музичний супровід – Mind Heist (Zack Hemsey), який гарно гармонує з задумом та динамікою. Певний настрій глядача для перегляду номеру, емоціональне забарвлення створюється і завдяки тому, що композицією номеру передбачено